

12) Lovforslagets § 8 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Indenrigsministeriet foreskriver de nærmere Regler, efter hvilke Landinspectørerne, Jordboniteringsmændene og Commissionerne ville have at rette sig ved Udførelsen af fornævnte Forretninger, og anordner det i saa Henseende fornødne Tilsky.

Landinspectørernes Vederlag fastsættes, efter forudgaaet Forhandling med vedkommende Communalbestyrelse, af Indenrigsministeriet, og Taxationsmændenes Betaling bestemmes efter Lov af 4de Juli 1850. Samtlige Udgifter ved Matriculeringen afholdes af Statskassen, men Halvdelen erstattes samme efter Ministeriets Dypgjørelse af vedkommende Kjøbstads Kæmmerkasse i saadanne Afdragssterminer, som efter samtlige Omstændigheder findes billige. Dog skulle de Klagere, hvis Besværinger af den ovennævnte Commission ere befundne ugrundede, selv udrede en saadan forholdsviis Andeel af de ved samme foranledigede Udgifter, som efter Tilendbringelsen af alle Forretningerne bestemmes af Commissionen.

vedtoges med 72 Stemmer mod 2.

Lovforslagets §§ 9 og 10.

vedtoges uden Afstemning.

13) Forslag af Fleertallet til § 11:

„1852 til 1861“ i Begyndelsen af 2det Stykke forandres til „1853 til 1862“.

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

14) Forslag af Samme til samme Paragraf:

Det sidste Punktum i 2det Stykke: „Endelig skal . . . Eiendomme“ udgaaer, og efter sidste Ord i 3die Stykke sættes Komma, og der tilføies:

„og forsaavidt det er større end $\frac{1}{4}$, kan det nedsættes hertil“.

vedtoges med 65 Stemmer mod 3.

Paa Grund af denne Afstemning bortfaldt Forslaget under Nr. 26.

15) Lovforslagets § 11 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Den Afgift til Communen, som aarligen skal udredes for hver Tønde Hartkorn i Grundskat, og den Brøt af den skattepligtige Assuranceværdi (§ 12), som aarlig skal svares for Bygningerne i Huusstat, fastsættes — særlig for hver Kjøbstad — i en Vedtægt, som affattes af Communalbestyrelsen.

Til den Ende sammenlægges alle de Afgifter, som i Gjennemsnit af Aarene 1853 til 1862 have været udredede til Communen af de faste Eiendomme i samme efter Grundtægt, Hartkorn, Assuranceværdi, Huusareal, Huusfag eller hvilkensomhelst anden i vedkommende Kjøbstad hidtil anvendt Maalestof, derunder indbefattet den paa Grunden falvende Deel af Vigningskatten, Bidrag til den almindelige Veikasse og Bidrag til Amtsrepartitionsfondens Vejudgifter, til Hesteudredning og Sandflugtens Dæmpning. Derimod blive ei at medregne de Fordebogs Afgifter, som ere omhandlede i § 2 Lit. c og d, eller Erstatning for de Udlæg, Kæmmerkassen kan have gjort for visse, kun af samme besørgede, men egentlig de paagjældende Grundeiere selv paahvilende Foranstaltninger (saasom til Markveies Istandsættelse eller Vedligeholdelse, Aløbs Rettelsete og Dyprensning), eller Betalingen for saadanne Ydelsler til Communens Beboere, som denne efter særlig Overenskomst med disse har overtaget som Entreprise (saasom Privates Forsyning med Gas eller Vand).

Det saaledes udfundne Gjennemsnitsbeløb af de hidtil af de faste Eiendomme haarne Udgifter danner Grundlaget for disses fremtidige Beskatning. Dog bør det intetsteds være mindre end en Sjettedeel af alle de Udgifter, som efter Gjennemsnit af de ovennævnte 10 Aar i det Hele have været Gjenstand for communal Vigning paa Eiendomme og Personer, og forsaavidt det er større end $\frac{1}{4}$, kan det nedsættes hertil.

I Vedtægten bestemmes det derefter, i hvilket Forhold det saaledes fastsatte Beløb skal deles mellem Grund og Bygninger, hvorved der skal tages Hensyn til samtlige i Kjøbstaden bestaaende Forhold.

vedtoges med 76 Stemmer mod 3.